

Evangelí del divendres de la setmana XXX de durant l'any: una mirada cap a l'interior del cor

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XXX de durant l'any. “Un dissabte, Jesús va anar a menjar a casa d'un dels principals dels fariseus. Ells l'estaven observant. Davant d'ell hi havia un home que era hidròpic (...) Jesús agafà aquell home, el va guarir i el va fer marxar”. Aprenguem a mirar els altres com ho feia Crist, amb

una caritat que es faci càrrec dels seus problemes veritables.

Evangelí (Lc 14, 1-6)

Un dissabte, Jesús va anar a menjar a casa d'un dels principals dels fariseus. Ells l'estaven observant. Davant d'ell hi havia un home que era hidròpic.

Llavors Jesús va preguntar als mestres de la Llei i als fariseus:

—¿És permès o no de curar en dissabte?

Però ells callaven. Jesús agafà aquell home, el va guarir i el va fer marxar. Després els digué:

—Si a un de vosaltres li caigués al pou en dissabte el fill, o tan sols el bou, ¿no l'en trauria tot seguit?

I no van ser capaços de donar-li cap resposta.

Comentari

El Senyor conviu amb tota mena de persones. Accepta la invitació al banquet que Zaqueu va organitzar just després de la seva conversió. També es reuneix amb un grup més estret d'amics, com Marta, Maria i Llàtzer a Betània. I no deixa d'acceptar, fins i tot, les invitacions a casa de fariseus, com veiem a l'Evangeli del dia d'avui.

Jesús es troba davant d'un malalt i els fariseus observen l'escena. Per als fariseus, el malalt només és una ocasió per posar a prova Jesús: el curarà en dia de dissabte?, com resoldrà aquest problema? No sembla que els importi gaire l'estat d'aquell pobre home. Jesús, però, no entra en aquesta lògica dels seus adversaris. Ell no veu en aquest malalt una excusa per tenir una

discussió sobre la llei. Veu, sobretot, una persona que necessita la seva ajuda: «Si a un de vosaltres li caigués al pou en dissabte el fill, o tan sols el bou, ¿no l'en trauria tot seguit?» (v. 5) Amb aquesta pregunta, Jesús suggereix que els fariseus han de canviar de perspectiva: el malalt no és un cas per fer una disquisició teòrica, sinó algú davant el qual no es pot romandre indiferent.

A l'acció de Crist veiem com la caritat ens dirigeix cap a la persona concreta. Ens dona aquesta mirada senzilla, que no es deixa atrapar per prejudicis o ideologies que sovint enfosqueixen les necessitats reals dels altres. La caritat ens fa connectar amb les persones i entrar al seu món interior. Un cop realitzada aquesta connexió, és molt més fàcil i natural trobar solució a les situacions problemàtiques que puguin travessar. Per això, sant Josepmaria deia: «Més que a “donar”,

la caritat consisteix a “comprendre”»
(*Camí*, 463).

Author: Rodolfo Valdés // Photo:
Josh Kahen - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xxx-de-
durant-lany-una-mirada-cap-a-linterior-
del-cor/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xxx-de-durant-lany-una-mirada-cap-a-linterior-del-cor/) (15/08/2025)